

محيى الانام فى الايام قوله :
" بسم الله الاعظم الاتع الاقدس العلى الابهى سبحا
اللهم يا الهى تسمع حنينى كحنين الثكلى " الخ

و در زیارت سید الشهداء * قوله :
" وارتفع حنين الفردوس الاعلى "

و در لوحی است :
" امروز ناله عدل بلند و حنین انصاف مرتفع " الخ

که در همه جا همان ناله است
حُنَيْن محلی معروف بمحاربه از اصحاب النبی . در لوحی
است قوله :

" بعد از فتح مکه غزوه حنین که مابین مکه و طائف است
واقع بعد از فتح و نصرت اموال کثیره خدمت حضرت جمع شد
از قبیل اباعروا غنم و غیره حضرت باع اظلم اهل مکه مثل
ابوسفیان و غیره هر یک صد ناقه عنایت فرمودند و صادق
هو لا " اربعین عنایت شد شخصی عرض نمود لا اراک ان -
تعديل ففضب رسول الله وقال ان لم يكن العدل عندي
فعند من و درین مقام انصار مکه شدند چه که از همه فقیرتر
بودند و از آن غنم حضرت چیزی بایشان عنایت فرمودند
فلما اخذهم سوء الظنون والا وهام اخذتهم يدعناية ربك

مالك الانام قال الرسول روح من فى الملكوت فداها اما
ترضون يا انصار بائتم يرجعون مع الابعروالا غنم و انتم
ترجعون مع رسول الله *

مصدر عربى مهربانى و دلسوزى كردن .
در خطابی در صورت زیارت برای عمه طلائع
(حُنُو)

خانم است که ذیل آن نام ثبت میباشد
قوله :

" وتأخذيني فى حضنك بحنوو و فاء "

عربى گناه . در مناجاتی در خطابی
است :

" رب لا تؤاخذنى بزلتى و اصح
حَوْبَى "

حَوْرَاء عربى زن سیه چشم که سیاهى
(حُورِيَّة) و سفیدی چشم بخت باشد . حُور

جمع و در قرآن بعبارت :

" و زوجناهم بحور عين " و " و حور مقصورات فى الخيام
لم يطمشهن انس قبلهم ولا جان " و امثالها در وصف نعم
اهل ايمان در جنت تکرار ذکر شد .

و حُورِيَّة بمعنی تنى از افراد حور مذکور است که بمعنی روحانى

رمزی تشبیهی اعلی در آثار بسیار زکریا فت از آن جمله در
لوحی است قوله :

" فطلعت حوریة الّتی كانت فی ازل الآزال فی
سرادق القدس والحفظ والجمال ومکتوب علی جبینها من
مداد الحمراء وطم الاخفی تا لله هذا الحوریة ما اطلعت
علیها نفس الا الله العلی الاعلی وطهر الله ذیل عصمتها
عن عرفان ملاه الاسماء فی جبروت البقاء . . . عند ذلك
علقت وتعلقت وسيّرت فی السماء کانتها تمشی علی خط
الحمراء فی قطب الهواء وکاتی وجدت باق سلسلة الوجود
تحركت من حركة خطها تحت رجليها ثم بعد ذلك نزلت
وقربت وجاءت حتى وقفت تلقائي وکنت متحیراً فی لطائف
خلقها اذا وجدت فی نفسی وله من شوقها وجذبة من
حبها رفعت ایدای الیها وكشفت القناع عن کفها . . .
فسبحان الله بارئها فیما اشهدنی فیها فتبارک الله موجداً
فیما شهدت من ظهورات القدرة من جلالها ثم التفت الی
بتمامها وفتحت شفّتها . . . قالت اجد فیك من آثار
الحزن الّذی ما شهدت فی احد دونك . . . اذ انا کست
رأسها الی جهة قلبی وکانت متفحصاً فی تمام اركانی وجوارحی
وعظامی وحشای . . . اذ اصبحت بضجیح لن اقدران -

اصفها واذکرها حتى بکیت بیکائهما ورفعت یدایها الی
کنفای . . . ثم بعد ذلك صبّت وتزلزلت وترجّفت واضطر
وتفجّعت ونالت ونادت وسقطت بوجهها علی التراب . . . ثم
بعد ذلك اخذتها وغسلتها من مدامع عینی وکفنتها من
شیابی . . . وكذلك تلقى علیکم یاملاء الفردوس من رؤیا
البقاء عبّروا لی ان کنتم لرؤیا الروح تعبرون . . .
وقوله :

" بسمه المفرّد علی الافنان یا اسمی اسمع ندائی
. . . انا کنا مستویاً علی العرش دخلت ورقة نورا
لابسة ثياباً رفیعة بیضاء اصبحت کالیدر الطالع . . . و
عند ذلك صاحت وقالت کّل الوجود لبلائک الفداء یا
سلطان الارض والسماء الی م اودعت نفسك بین هؤلاء
فی مدینة عکا اقصد ممالکک الاخری المقامات الّتی ما
وقعت علیها عیون اهل الاسماء عند ذلك تبسّمنا اعرفوا
هذا الذکر الاحلی وما اردناه من السر المستسرّ الظاهر
الاخفی یا اولی النهی من اصحاب السفینتی الحمراء قد
تصادف هذا الذکر یومافیه ولد مبشری الّذی نطق بذکری
وسلطانی واخبر الناس بسماء مشیتی وحراراتی وشمس
ظهوری وعزّ زناه بیوم آخر الّذی ظهر الغیب المکنون والسر

المخزون والرمز المصون (مراد ويوم اول ودوم محترم است)
... طوبى لمن وجد عرف الله في هذا اليوم الذى كان
مطلع الظهور... سبحانك يا الهى بارك على احبائك
ثم انزل عليهم من سماء عطائك الخ
وقوله :

" هو السلطان في ممالك البيان قد كنا تفكرنا في الارض
اذنا طلعت من غرفة من غرفات الفردوس حورية نورا و سارت
الى ان قامت في وسط السماء ونادت باحسن الاصوات يا
ملاء الارض والسموات انى حورية سميت بالامانة... اقسمكم
يا ملاء الانشاء بمولى الورى وسلطان الآخرة والاولى بان
لا تحجبوني بحجبات الخيانة والحرص والهوى الخ
ودرسورة القلم است قوله :

" ان يا حورية البهاء ان اخرجى من مكن البقاء...
تالله الحق انى لحورية قد كنت على قطب الرضوان عـ
خلف ستر الرحمن وما دركنى عيون اهل الامكان الخ
ودرسورة الهيكل است قوله :

" فلما توجهت شاهدت حورية ذكر اسم ربى معلقة في
الهواء مجاذى الراس... ان يا حورية المعانى ان اخرجى
من غرفات الكلمات الخ

وقوله :
" يا محبوب قد طلع جمال القدس عن خلف الحجاب
وان هذا الشئى عجاب... قل قد كشفت حور العطاء عن
وجهها النقاى وتعانى عن جمال بدع عجاب الخ
ودر لوى بحرف البقا است قوله :
" قل نزلت حور البقاء نزلة اخرى ليتقبل هذا الفم
الدرى الاحلى فسبحان من خلق فسوى واخذت كوب الحمر
بيدها اليمنى فسبحان ربى الاعلى الخ
ودر لوى درشان عيدر ضوان قوله :
" فامر حوريات البقاء بالخروج عن غرف الحمراء على
هيئة الحورا والظهور بين الارض والسماء على جمال الابهى
ثم اذن لهن بان يدرن كاس الحيوان من كوثر الرحمن
واهل الاكوان من كل وضيع وشريف فيا مرحبا هذا عيد الله
قد ظهر عن افق القدس بجذب بديع ثم امر الفلمان الذين
خلقوا بانوار السبحان ليخرجن عن الرضوان بطراز الرحمن و
يسقين باصابع الياقوت الخ
ودر ضمن رأى نيزشتهى مذکور است وازنفس سوق عبارات
وقرائن موجوده مانند " ان اخرجى من غرفات الكلمات "
وغيرها معلوم است كه همه برنوع تشبيه و تخيل و تأكيد

و تثبیت حقایق تصویر گردید

حیاء زندگانی . در لوح رئیس قوله :
(حَيَاة حَيٍّ - حَيَاء) " قل قد جاء الغلام ليحيى العالم
ويتحد من على الارض كلها " تا زنده

کند جهان را .

حَيٍّ زنده و نام حروف حَق در اصطلاح بیان بر مؤمنین
اولین باعتبار نفخ حیاة جدید روحانی در آنان و هم
باعتبار انطباق عدد ابجدی ۱۸ معروف است و در ضمن
ح ر ف ثبت میباشد .

حِیاء شرم و آزر و خجلت - در کتاب اقدس است :
" انا نستحيى ان نذكر حكم الفلما ن "

و در لوح با شرف است :

" وما استحيوا من الله الذى خلقهم بامر من عنده "

کلمة حیاط عربی جمع حیاط بمعنی
(حِیاط باغ) دیوار و در عرف فارس محوطه خانه و

باغ است . و حیاط باغ در طهران
شهرت خانهای در محله سرقبر آقامعرف (که در عصر
پهلوی خراب و باغ فردوس شد) شده بود که از وقت قرار
گرفتن میرزا نعیم و نیژو سینا از سده اصفهان و تأسیس یافتن

نخستین مکتب بهائی و رفت و آمدها بنام مذکور اشاره
و تسمیه یافت و آن اولاً در حدود سال ۱۳۰۶ هـ ق و ثانیاً
در حدود سال ۱۳۰۶ و ثالثاً در حدود سال ۱۳۱۵ -
بواسطه آقا سید حسن هاشمی زاده شد .

حیدر عربی از نامهای شیر درنده و
(حیدر و حیدر علی) آورده اند که علی امیرالمؤمنین بنام حیدر
و حیدرة لقب مینمود و شیعیان حیدر
یا فراد و حیدر علی با ترکیب بعلی را نام رجال کردند و
مستیان بدین نام از معاریف مؤمنین این امر عده کثیر در
آثار و افواه مذکور و مشهور میباشد از آن جمله :

شیخ حیدر بن شیخ یعقوب اهل درنبروک پایتخت

قزاقستان متولد در حدود سال ۱۸۶۳ م متوفی در عشق آباد
بسال ۱۹۳۶ بود و او چون از وطن بطهران رفته چند ی
در بیمارستان خدمت نمود در آن اثناء بسال ۱۸۹۳ بواسطه
دکتر محمد خان تفریشی کتاب بهائی دیده ایمان بدین
امر آورد و چند سال در مدرسه تربیت بهائی معلم شد و
شیخ محمد علی قائینی ویرا بعشق آباد برده در مدرسه
بهائی آنجا معلم عربی کرد و سالها باین خدمت اشتغال
داشت و تمام مدت اقامتش در عشق آباد الی آخر الحیات